

Oikeustapauskokoelma

Asia C-616/11

**T-Mobile Austria GmbH
vastaan
Verein für Konsumenteninformation**

(Oberster Gerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Direktiivi 2007/64/EY — Maksupalvelut — 4 artiklan 23 alakohta — Maksuvälineen käsite — Verkkopankissa ja paperilomakkeella annetut tilisiirtomääräykset — 52 artiklan 3 kohta — Maksunsaajan oikeus vaatia maksajaa korvaamaan kulut tietyn maksuvälineen käytöstä — Jäsenvaltioiden oikeus säätää yleisestä kiellosta — Matkapuhelinpalvelujen tarjoajan ja yksityisten välinen sopimus

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9.4.2014

1. *Ennakkoratkaisukysymykset — Unionin tuomioistuimen toimivalta — Rajat — Kysymykset, joilla ei ilmiselvästi ole merkitystä, ja hypoteettiset kysymykset, joihin ei voida antaa hyödyllistä vastausta — Kysymykset, joilla ei ole yhteyttä pääasian oikeudenkäynnin kohteeseen*

(SEUT 267 artikla)

2. *Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Maksupalvelut sisämarkkinoilla — Direktiivi 2007/64 — 52 artiklan 3 kohta — Maksunsaajan oikeus vaatia maksajaa korvaamaan kulut tietyn maksuvälineen käytöstä — Säännöksen soveltaminen digitaalisten matkapuhelinpalvelujen tarjoajan ja sen asiakkaan väliseen sopimussuhteeseen*

(Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/64 52 artiklan 3 kohta)

3. *Euroopan unionin oikeus — Tulkinta — Monikieliset säädöstekstit — Yhtenäinen tulkinta — Kieliversioiden eroavuudet — Säädöksen systematiikka ja tarkoitus tulkintaperusteena*

4. *Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Maksupalvelut sisämarkkinoilla — Direktiivi 2007/64 — Maksuvälineen käsite — Maksutoimeksiannon antaminen maksajan omakätisesti allekirjoittamalla tilisiirtolomakkeella ja maksutoimeksiannon antaminen verkkopankissa — Kuuluminen soveltamisalaan*

(Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/64 4 artiklan 23 alakohta)

5. *Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Maksupalvelut sisämarkkinoilla — Direktiivi 2007/64 — 52 artiklan 3 kohta — Maksunsaajan oikeus vaatia maksajaa korvaamaan kulut tietyn maksuvälineen käytöstä — Jäsenvaltioille annettu toimivalta — Maksunsaajien kieltäminen yleisesti veloittamasta maksajalta kuluja minkään maksuvälineen käyttämisestä — Sallittavuus — Edellytykset — Asian arvioimisen kuuluminen kansalliselle tuomioistuimelle*

(Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/64 52 artiklan 3 kohta)

6. *Ennakkoratkaisukysymykset — Tulkinta — Tulkintatuomioiden ajalliset vaikutukset — Taannehtiva vaikutus — Rajat — Tuomion taloudelliset seuraukset — Seuraukset eivät anna aiheutta rajoittaa tuomion ajallisia vaikutuksia*

(SEUT 267 artikla)

1. Ks. tuomion teksti.

(ks. 20 kohta)

2. Maksupalveluista sisämarkkinoilla annetun direktiivin 2007/64 52 artiklan 3 kohdan, jossa säädetään maksunsaajan oikeudesta vaatia maksajaa korvaamaan tietyn maksuvälineen käytöstä aiheutuvat kulut, sanamuodosta sellaisenaan ilmenee, että tämä säännös koskee maksunsaajan ja maksajan välistä suhdetta. Tästä seuraa, että kyseistä säännöstä sovelletaan maksuvälineen käyttöön sopimussuhteessa, jonka osapuolina ovat matkapuhelinpalvelujen tarjoaja maksunsaajana ja sen asiakas maksajana.

(ks. 26 ja 28 kohta sekä tuomiolauselman 1 kohta)

3. Ks. tuomion teksti.

(ks. 32 kohta)

4. Maksupalveluista sisämarkkinoilla annetun direktiivin 2007/64 4 artiklan 23 alakohtaa on tulkittava siten, että sekä maksutoimeksiannon antaminen maksajan omakätisesti allekirjoittamalla tilisiirtolomakkeella että maksutoimeksiannon antaminen verkkopankissa ovat tässä säännöksessä tarkoitettuja maksuvälineitä. Sekä maksutoimeksiannon antaminen maksajan omakätisesti allekirjoittamalla tilisiirtolomakkeella että maksutoimeksiannon antaminen verkkopankissa muodostavat nimittäin käyttäjän ja maksupalveluntarjoajan välillä sovitut menettelytavat, joita käyttäjä käyttää antaakseen maksutoimeksiannon.

(ks. 38, 41 ja 44 kohta sekä tuomiolauselman 2 kohta)

5. Direktiivin 2007/64 52 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että siinä oikeutetaan jäsenvaltiot yleisesti kieltämään maksunsaajia veloittamasta maksajalta kuluja minkään maksuvälineen käyttämisestä, kunhan kansallisessa säännöstössä kokonaisuutena otetaan huomioon tarve edistää kilpailua ja tehokkaiden maksuvälineiden käyttöä, ja tämän seikan tutkiminen on kansallisen tuomioistuimen tehtävä. Tämän säännöksen sanamuodosta sellaisenaan ilmenee nimittäin, että jäsenvaltioille annettua toimivaltaa maksunsaajien kieltämiseen perimästä maksuja tietyn maksuvälineen käyttämisestä voidaan käyttää joihinkin tai kaikkiin niiden alueella käytettyihin maksuvälineisiin eikä tätä toimivaltaa rajata kohdistumaan vain tietyn maksuvälineen käyttämiseen.

(ks. 46 ja 48 kohta sekä tuomiolauselman 3 kohta)

6. Ks. tuomion teksti.

(ks. 50, 51, 53 ja 54 kohta)